

Kogudus tules (Timo Lige)

Me armastame meenutada aegu, kui Jumal on eriliselt lähedal olnud või ennast ilmutanud. Me nimetame neid aegu ärkamise aegadeks. Ja meenutamises pole iseenesest midagi halba. Juudid meenutasid teadlikult ja järjepidevalt seda, kuidas Jumal nad vägeva käega Egiptuse orjapõlvest välja tõi. Räägitakse lugu, kuidas Sarve külas Prännu talus nähti tulekeeli maja kohal, kus kristlased olid kogunenud jumalateenistuseks. Tegu aga ei olnud tulekahju vaid Püha Vaimu tulega, mida külainimesed füüsilise silmaga nägid. Naabertalu rahvas, kes Prännu tallu tuli teadet tooma, et nende maja katusel on tuleleegid, said seal samas päästetud.

Ligi 2000 aastat tagasi palvetasid 120 Kristuse jüngrit Jeruusalemmas ülemises toas ja ootasid Jeesuse poolt antud töötuse täitumist. Nad ootasid „väge ülevalt”. See oli päev nagu iga teine. Tõenäoliselt oli seal palve nagu igal teisel päeval. Korraga kostus aga tuulekohinat ja see paik ei olnud enam endine. Need inimesed, kes seal olid, ei olnud enam endised. Ootamine ja igatsemine oli asendunud erutuse, vaimustuse ning ülistamisega. See kõik pani kõrvalseisjaid arvama, et nad on purjus. Õppimatud juudi mehed ja naised rääkisid võõraid keeli ning kiitsid valju häälega Kuningate Kuningat.

Pärast nelipühi ei ole koguduse jaoks madalamat standardit kui kogudus tules. Ilma Püha Vaimu väe ja tuleta oleme me jõuetud ja me ei puuduta ega mõjuta seda kogukonda, kelle keskele meid on asetatud teenima. Jeesus

ütles, et jüngrid vajavad väge ülevalt, et nad suudaksid olla Tema tunnistajad. Elu ilma Püha Vaimuta on täis sidumisi, hirme ja ebakindlust. Kogudus ilma Püha Vaimuta on täis intriige, inimlikku uhkust, edevust, pimedust ja jõuetust. Jeesus ütles: **"Tuld olen ma tulnud viskama maa peale, ja mida muud ma tahaksin, kui et see oleks juba süttinud!"** (Lk 12:49)

Mida Jeesus igatseb? Et Sa põleksid Püha Vaimu tules. Mida ootab Jeesus koguduselt? Et me põleksime Püha Vaimu tules ja käiksimme Tema väes.

Üks ajaloo suurimaid jutlustajaid, **D. L. Moody**, oli ühe suure ja eduka koguduse pastoriks Chicagos ja juhatas piiblikooli. Ühel päeval tulid tema juurde kaks koguduse õde, kes ütlesid: „Me oleme Sinu pärast

Te saate väe Pühalt Vaimult, kes tuleb teie üle, ja te peate olema minu tunnistajad Jeruusalemmas ja kogu Juuda- ja Samaariamaa ning ilmamaa äärteni.

Apt 1:8

palvetanud!” Moody küsis: „Miks te maailma inimeste pärast ei palveta?” „Sest Sa vajad Püha Vaimu väge!” vastasid naised. „Mina vajan väge? Miks?” küsis jumalamees. Sündmusele tagasi mõeldes, tunnistab Moody, et ta ei saanud sel hetkel aru,

miks ta väge vajab, sest ta oli edukas suure koguduse pastor. Ta oli rahul ja nautimas edu ning tekkinud omamoodi turvatsooni. Kuid need kaks palvenaist kõigutasid ta paati. Nad ütlesid, et nad on palvetanud Moody Püha Vaimuga võidmise pärast. Moody tunnistab, et sellest hetkest tuli ta ellu selline nälg, et ta hakkas hüüdma Jumala väe järele. Ta tundis, et ta ei taha elada edasi ilma selle väeta. Moody hakkas meeletult otsima Püha Vaimuga täitumist. Ta kirjutab: „Ühel päeval, kui ma olin New Yorkis... ma ei suuda seda kirjeldada. See tundub liiga püha kogemus, et seda isegi nimetada. Paulusel oli kogemus, millest ta ei rääkinud kellelegi 14 aastat. Ma võin ainult öelda, et Jumal ilmutas ennast mulle ja ma kogesin sellisel moel Tema armastust, et ma soovisin jääda Tema käte vahele.” Pärast seda kogemust asus Moody taas jutlustama. Jutlused olid samasugused. Tõed, mida Moody jagas, olid samad, kuid sajad ja sajad inimesed tulid päästmisele. „Nüüd võin ma öelda, et ma ei oleks iial nõus tagasi minema Püha Vaimu täitmise eelsesesse aega. Isegi kui keegi annaks selle eest mulle terve maailma!” tunnistab Moody.

Täitku Jumal meid sellise janu ja näljaga Tema tule järele. Las meie saare palvemajad, kirikud ja kodud, kus otsitakse Jumalat, saada kogeda „tuulekohinat ja tulekeeli”. Ära lepi vähemaga kui Jumala tules põlev kogudus. Muudetud eludega muudame kogukonda! Õnnistatud saabuvat Koguduse sünnipäeva!

1. Sarve ja Hilleste lood

Hiiumaa usulood

Enno Tuulik

Lääne-Eesti ja saared on olnud läbi mitmete ärkamisaegade vaimuliku elu hällid ja keskused. Enamik meist on kuulnud lugusid, kuidas 18. saj vennastekoguduse või 20. saj alguse Läänemaa ärkamise ajal pea terved külad päästetud said ja kõrtsid oma ukseid kinni panid. Hiiumaa on üks tihedamini palvemajadega asustatud piirkondasid Eestis ja ehk kogu Euroopas. Rubriigi "Hiiumaa usulood" eesmärgiks on õige pisut jäädvustada suulist pärimust inimestelt, kes on ise erinevate vaimulike liikumiste sees olnud ning kes on oma vanematelt või vanavanematelt kuulnud lugusid Jumala tegudest meie saarel. Need ei pruugi olla absoluutsed ajaloolised tõed, vaid need on lood ja meenutused, nii nagu keegi neid mäletab või kuulnud on.

Üks mees, kes on pungil lugudest, on Hilleste, Putkaste ja Kärkla Kristliku Osaduse koguduse pastor **Enno Tuulik**. Lisaks kolme koguduse teenimisele leiab ta aega külastada ka hooldekodu, haiglat ja inimesi nende kodudes. Kõige pikemalt on ta olnud Hilleste koguduse pastor. Tänased lood on enamasti seotud Ida-Hiiumaaga ehk Sarve ja Hilleste külaga.

Enno Tuulik, Hilleste palvemaja on esimene jumalakoda, mida inimesed praami pealt maha sõites näevad, aga inimesi palvemaja ümbruses ei tundu kuigi palju elamas. Kuidas tekkis Hilleste kogudus?

Sel ajal, kui Hilleste palvekoda ehitati olid Hilleste, Aruküla, Vahtrepa ja Valipe külad rahvast täis. Hilleste koguduse alguseks võib pidada 1924. a ärkamist, milles Jumal kasutas Rootsi

Nelipühi Kiriku misjonäri **Nils Kastbergi**. Tema kuulutuse läbi pöördusid ka vennad Kösterid. **Rudolf Kösterist** sai hiljem koguduse esimene pastor. Nad olid kõik Pühalepa kirikust ja antud ärkamine puudutas tugevasti just seda kirikut ning sealt väljaminemisega oli seotud ka mitmeid probleeme. Rootsi koges 1920-ndate alguses võimsat nelipühi ärkamist. Jumal kasutas selles ärkamises eriliselt vend **Lewi Pethrust** ja terved külad ning asulad, eriti Põhja-Rootsis, said päästetud. 1921. a levis ärkamine Soome. Samal ajal tulid misjonärid ka Eestisse. Hiiumaale saabusid **Nils Kastberg** ja **Elof Hannson** 1923. a varasuvel. 1924 alustati Kärklas palvemaja ehitamist. Nelipühilaste palvemaja (Käina mnt 13), millest hiljem sai pikkadeks aastateks baptistikoguduse palvemaja, ehitati Rootsi misjoniseltsi rahadega ja Kastberg elas ise perega maja teise korruse väikeses korteris. Alguses ei olnud Kastbergil üldse plaanis luua oma kogudusi. Aga siin tekkis vastuseis. Mitte niipalju maa piirkondades, kui just Kärklas. **Karl Kaups** oli tol ajal Kärkla koguduse pastoriks. Nelipühi vendade uudne sõnum Püha Vaimu andidest ja väest, keeltega rääkimisest, prohvetlikust kuulutamisest ja ka konkreetset ilmingud (Vaimuga täitumised ja keeltega rääkimised) olid baptistikoguduses suuresti nõ "tundmatu maa". Nii hakkasid paljud inimesed käima nelipühilaste koosolekutel, sest seal oli rohkem rõõmu ja elu. Ärkamine tekkis kõikjal, kus Kastberg jutlustamas käis: Luguse, Hagaste, Mäeltse, Hilleste piirkond (Hillestes veel palvemaja polnud). Kuid

kõik jäid siiski baptistikogudusteks, mitte ei muutunud nelipühi kogudusteks. Minu vanemad on rääkinud, et Luguse kogudus koges väga võimsat ärkamist, kuid seal ei tekkinud mingeid tüliküsimusi, et Kastberg ei tohiks jutlustada või midagi sellist. Hilisem vastuseis viis siiski nelipühi koguduste tekkimiseni. Õigemini oli tegu Tallinna Eelimi Nelipühi koguduse osakondadega.

1924 oli huvitav aasta. Siis oli ka Harju Baptistikoguduses suur ärkamine, kus tuhat inimest tuli ühe talve jooksul meeleparandusele ja sai päästetud. See haaras ka ümberkaudseid külasid, aga selle mõju ei ulatunud siiski kuigi kaugele. Sellest sai osa näiteks Nurste kogudus. Kui palju see Jausa kogudust puudutas, on raske öelda, sest priikogudused hoidsid tol perioodil küllaltki omaette. Palade, Jausa, Ligema ja Külama olid sel ajal otsekui omaette "saared".

Kas Sarve küla sai ka Hilleste piirkonnas alanud usulisest liikumisest osa?

Hilleste ärkamine Sarve küla kuigi palju ei puudutanud. Sarve ärkamine algas 1939-1940. **Johannes Jääger** rääkis mulle, et see tekkis seoses Palade vendade kuulutustööga. Sarve oli väga suletud küla. Seal oli üks omamoodi kokkuhoidmine. Johannes (Jääger) ütles, et see oli üks kuri ja jumalatu küla. Nad lihtsalt ei tulnud Jumala juurde. Me ei saa öelda ka, et Hilleste usuliikumine kahekümnendate keskel poleks üldse Sarve küla mõjutanud, sest Jumala Sõna ja evangeeliumi kuulutati ju nõ Sarve küla väravates. Arukülas

toimusid suured külakoosolekud ja Jumala Vaim päästis inimesi. Sarve mehed ja naised hoidsid väga omaette. Väga üksikud neist külastasid neid koosolekuid.

Johannes Jääger sai ise päästetud tegelikult nelipühilaste koosolekul. See juhtus Partsi veski all, kus **Ala Priidu** elas. Johannes tuli 16- või 17-aastasena külakoosolekul päästmisele ja ma julgen ütelda, et ta sai täidetud ka Püha Vaimuga. Palade ärkamine algas ühelt leinatalitusest, kus inimesed olid tulnud leinakotta. Seal öeldi välja, et õhtul on koosolek ning Johannes Jääger lükati kohe eeslinile. Kui ta tunnistas, siis sellel oli suur Jumala arm ja Jumala vägi. Tema oli tõeline äratuseevangelist, mitte nii palju karjase kutsega.

Aga ta teenis pastorina?

Ta oli Palade koguduse pastor. Sel ajal, kui ta Sarve külla kuulutama läks, siis ta veel ei olnud pastor. Kui jää merest kadus ja laevad liikuma hakkasid, siis läksid paljud hiidlased mandrile tööd otsima. Johannes Jääger oli elukutselt maaler. Laevareisil kohtus Jääger **Aleksander Tarnaga**, kes elas Sarve külas. Jutuajamise käigus selgus, et Sarve külas pole keegi veel evangeeliumi kuulutanud ning Jääger leppis Tarnaga kokku, et nad korraldavad evangeelsed teenistused Tarnade kodutalus. Hiljem hakati teenistusi pidama Prännu talus, kus oli suur talutuba. Seal puhkes võimas ärkamine, mille tulemusena oli külas 72 päästetud inimest. Peale sõda (1947. a) plaaniti Sarvele ehitada ka palvela. Oli ka välja vaadatud noor vend, **Ernst Tammistu**, aga siis tuli kolhooside aeg ja tekkis tugev julgoleku surve ning see plaan jäi katki. Teatud mõttes jäi ka Sarve ärkamine seisma. Eriti pärast seda kui Johannes Jääger Hiiumaalt välja saadeti. Jäägerile pandi süüks tööd noortega. Nimelt tõusis Paladel ja mujalgi Hiiumaal suur noorteärkamine ja need noored koondusid Johannese ümber. Minu vanemad õed olid nende noorte hulgas. Mina siis veel päästetud ei olnud. Kõige suurem süü oli Jäägeril avalike ristimiste korraldamine Kukka rannas. Tõenäoliselt 1950. a oli suur ristimine, kus oli palju noori valgetes riietes, keda ristiti, ja seda tulid vaatama

ka lähedal asunud sõjaväeosa sõdurid ja sealt sündis palju kaebusi Jäägeri tegevuse kohta. Pärast Jäägeri Hiiumaalt lahkumist jäi Sarve rahvas unarusse, sest teised Palade vennad ei olnud nii aktiivsed Sarve rahvast külastama. Pärast Johannes Jäägerit sai kogudusevanemaks **Peeter Regi**. Teatud mõttes langes Sarve rahvas tagasi. Sellele viitab ka **Jekard Kõmmuse** meenutus ajast, kui ta oli Heltermaa sadama kapten. Nimelt käis Sarve rahvas oma noori laeva peale saatmas ja seal koos ringis olles käis ka viinapudel käest kätte ning ka usklikud vennad panid pudeli suu peale. Tema jaoks oli see natukene imelik vaadata. Kuid Jumal andis ka neile armu ja need ära langenud Jumala lapsed tulid enne surma tagasi Jumala juurde. **Rudolf Proos** pidas selle kohta lausa statistikat ja ütles, et keegi neist ei läinud igavesti hukka, vaid Jumal kutsus uuesti. Mõni pöördus tagasi alles surivoodil. Mõned neist Kärkla haiglaski.

Aga Hillestes Sarve rahvas ei tulnud?

Hillestes nad ei käinud. Neil oli oma Palade kogudus. Samas ei olnud ka mingeid lahknemisi ega tülisi. Vaid mõned üksikud Sarve inimesed käisid ja ka ühinesid Hilleste kogudusega.

Kas põhjus oli selles, et Sarve töö algatajad olid priilased ja Hilleste töö juured olid nelipühilikud?

Ma ei ütleks, sest Aleksander Tarn käis Hillestes ja teenis seal ka sõnaga. Põhiliseks põhjuseks võis olla Sarve inimeste omaette hoidmine. Ka täna on see küla väga omaette hoidev. Samas on eriline see, et kui ma olen pidanud läbi viima leinatalitusi, siis terve küla tuleb kokku. Tullakse ka Narvast, Tartust ja Tallinnast. Seal on eriline kogukondlik kokkuhoidmine. Olen matnud kristlasi, kelle matusele ei tule ühtegi külaelanikku. Sarvel sellist asja ei näe. Kui olen vahel leinatalitusel ütlenud, et palvelasse te ei tule ja me peame oma teenistused ära lõpetama, siis on nad alati vastanud, et ära sa seda tee. Seega nad siiski omal moel hindavad seda tööd.

Kuidas Hilleste töö edasi läks? Inimesed tulid päästmisele, aga

kogudust ja palvelat ju veel polnud?

Teenistusi peeti peamiselt Köstrite talus, kus oli suur talutuba. Koosolekuid peeti küll ka Arukülas ja teistes paikades. Kuna Hagastes oli juba kogudus, siis mitmed liitusid Hagaste kogudusega ja käisid üle Hilleste niidu ja läbi metsa Hagaste palvemajas. 1937. a sai Hilleste palvemaja enam-vähem valmis ja peeti avajumala-teenistus. Selle töö algus oli ehtne Püha Vaimu väljavalamine. Tegu ei ole tavapärase kaine baptistikogudusega.

Ikkagi nelipühilased panid aluse?

Nelipühilased panid aluse ja kui mina 1974. a sain Jumalalt väga selge ja tugeva kutse minna Hillestesse pastoriks, siis seal ei olnud nii, et need Vaimu asjad oleksid olnud teadmata. Mitmed rääkisid võõraid keeli ja vaimulik atmosfäär oli üldse väga elav.

Kuidas Sinu töö Hillestes algas? Olen lugenud, et kohalikele järelvalveorganitele sinu pastoriks saamine väga ei meeldinud.

Ma olin enne pastori kutse vastuvõtmist Luguse koguduse liige. 1973. a, Hilleste senise pastori **Peeter Maari** matusepäeval, tegi EEKBKL-i vanempresbüteri asetäitja **Rein Kiviloo** mulle ettepaneku, astuda Hilleste koguduse pastori ametisse. Minu jaoks oli see piirkond täiesti võõras ja ma keeldusin. Kuu aega hiljem küsis Kärkla koguduse pastor **Hans Kaups**, et kas ma lähen Hillestesse või ma ei lähe. Tal oli vaja vanematekogus vendadele teada anda. Ma ütlesin Hansule, et ma ei lähe. Samal õhtul kõnetas mind Jumal väga selgelt: "Ole minu tallekete karjane!" Ja kui Jumal räägib, siis mees enam vastu ei räägi. Nii ma otsustasin sellele kutsele Jumala abiga vastata. Huvitav on see, et kui ma esimest korda Hillestesse läksin, täitis mind selge tunnetus, et see ongi minu vaimulik kodu. Täna seaks olen teeninud seal 42 aastat ja matnud enamuse tolelaegsest kogudusest.

Küsis Timo Lige

Hiiumaa usulood jätkuvad järgmises Misjonilehes

Hea oli lugeda Misjonilehe aprillinumbrit ja ammutada igast kirjutisest jõudu ja lootusrikkust ning saada osa meis tegutseva Jumala lõputust andestusest ja õnnistustest, mis kuuluvad kõigile. On heameel tõeliste kristlaste üle, kes on leidnud oma kutsumuse ja teostavad seda koos Jeesusega parimal viisil, kuidas Jumal tarkust annab.

Mõelda koos meie armsa pastoriga Jeesuse armastusele meie vastu, kes „ostis oma elu hinnaga meile eesõiguse ja suutlikkuse püsti tõusta“, milline olukord meid elus ka ei tabaks. See püstitõusmine on tõesti võimalik, kuid vaid kindla usu kaudu Jeesusesse ja lootusrikkuses, mis ei tagane korduvate tagasilöökidest ees. Tõesti on see nii õige väljendus, et kui Ülestõusmine ja Elu meis elab, ei suuda vaenlane meid mätta murede ja koormate alla, kuna ülestõusmist ja elu ei saa mätta – nagu me neil kaunitel pühadel tervitame „Kristus on üles tõusnud!“ Seega Ta on meie sees üles tõusnud, Ta on meid üles äratanud, et elaksime. Elaksime Temale.

Rõõm on mõlemast leivast, mida jagatakse Leivakirikus. Rõõm, et Urmas Elmi „annab leiba näljasele“, nagu Piret Rips-Lauli laul nii ilmekalt räägib: „*Anna leiba näljasele, jõudu nõrkejail! Tõsta üles rõhutud ja jaga julgust neil, kellel puudub elumõte, puudub Eluleib.*“ Kogu laul on väga kõnekas, toon veel mõne osa sellest: „*Kui säästa saad üht surmavalu, on elul mõte sees. Või trööstida ühtainust elu ta vaevades. Või nõrken' d linnupoja tõsta pesasse, siis on elul mõte läbi aegade!*“ Teine salm ütleb: „*Me ei ela ilma üksi,*

meil on kaaslased. Ükskord vajab keegi su abi, vajab Eluvett. Teinekord võid ise olla abivajaja. Küll on hea, kui keegi siis märkab mures trööstida!“

Nii soe oli lugeda Monika kirjutist hinge hoidmise vajalikkusest. Tõesti – kui hoiame üksteist, hoiame ju tegelikult üksteise hingesid. Iga kord, kui keegi kukub, nutab, eksib või kaob, on hinges kitsikus ja küsimus, kus ta on? Kas ta suudab püsti tõusta? Kas ta on Jeesuse ligi praegusel hetkel? Esimene küsimus, kui keegi sureb, on: kas ta sai Jumala juurde? Seda teab vaid Jumal. Kuid meie ülesanne on kanda üksteise hinge seni taevatrooni ette, kuni oleme kõik igavesti seal. Natuke seostub mul hingehoiu teemaga ka Piibli kirjakoht: „**Hoia oma südant enam kui kõike muud, mida tuleb hoida, sest sellest lähtub elu.**“ Peame ka ise oma hinge ja südame eest hoolt kandma, andes vastust iga päev Jumala ees oma mõtete, tunnete, sõnade ja tegude kohta. Selline aruandmine on väga puhastav ja hingele kergendust toov.

Looduse puhtus ja ilu rõõmustab meie hinge kõikjal: metsas, mere ääres, oma aias kui ka Hando kaunistele maalidele paigutatuna. Kui kasutada ära talent, mis meile jagatud on, Jumalat esile tuues, teeb see kõigile head. Kunst ei ole teisi rüvetada, kunst on oskus teisi rikastada.

Lugedes Adele lugu, tundsin ära justkui iseenda, kes kord keskkooli lõpus Jumala poolt päästmiskutse sai, põlvedele toodi ja süda uueks loodi. See teadmine, et olen Jumala laps, on püsinud läbi kõigi katsumuste, mida elu on toonud. Suur osa selle teadmise püsimisel siiani oli aga samuti peale keskkooli piiblikooli minekul. Alguses suveseminarile, mille kursustel avanes mulle esmakordselt Piibel, mille 16-aastaselt leeri lõpetamisel sain. Järgmisel aastal läksin paralleelselt Tallinna Ülikoolis õppimisele Teoloogilise Seminari kursustele. Neist kõigist kursustest osavõtt, juurdumine Jumala Sõnasse ja seeläbi üha süvenev isiklik osadus Taevase Isaga Jeesuse läbi, aitasid kinnitada mu jalad Kaljule, kelle tugevuse püsimist olen saanud kogu elu kogeda. Piiblikursused panid aluse ka mu igatsusele olla osaduses teiste kristlastega. Tänu sellele igatsusele olen tulnud rasketel hetkedel selle peale, et kutsuda ustavaid õdesid-vendi eestpalves kinnitama n-ö tagalat, kui olen pidanud seisma silmitsi eheda kurjaga ja tajuma selle tapvat lähedust. Jeesuse Nime Vägi ja eestpalvete imeline kandev jõud suudavad tagada püstitõusmise otse lahinguväljal ja võime edasi võidelda. Kuid iga võitlus nõuab oma hinna. Seetõttu mõistsingi Jumala igatsust, et võiksin suuta puhata Temas ja taastuda.

Ja siis Jumala antud usukilbi tugevuse mõjul kogeda Püha Vaimu elumuutvat väge seal, kus vaenlane oli saanud laastada. Issand on Ülestõusmine. Ülestõusmine mudast vastu lgavesele Kirkusele. Muda ei suuda kedagi endasse imeda, kes hüüab appi Jeesuse Nime või kelle eest hüütakse appi Jeesuse Nime – Jumala õigsuses oleva inimese eestpalve suudab kutsuda taevased väed lanihguolukorda ja aidata Jeesusel võita – rääkida Elu Sõnu, nagu pastor Timo eelmises Misjonilehes kirjutas.

ILMUS SUSANNA VEEVO RAAMAT "SUVI SAAREL"

Kunagine Hiiumaa kristlasnoorte juht ja tänane EMTA tudeng **Susanna Veevo** üllatas 2015.a lõpus oma tutvusringkonda plaaniga anda välja raamat. Täna on raamat ilmunud ja värsket üllitist on esitletud Tallinnas, Tartus ja Hiiumaalgi.

Susanna, kas raamatu kirjutamine on ka Sinu enda jaoks üllatus või on kirjutamise kihk olnud midagi loomulikku juba lapsepõlvest?

Kirjutama hakkasin ma juba täitsa lapsena – kui lasteaias tähed selgeks said ja me harjutusena mõned laused kirja pidime panema, kirjutasin mina alati kõige pikemad lood. Eelkooliealisena hakkasin vanaisa arvutisse ka esimesi jutte kirjutama, mida raamatuks tahtsin teha. Kahjuks need failid ei ole säilinud. Äsjailmunud raamatu osas ei üllata mind mitte, et selle kirjutasin, vaid et raamatu avaldamine päriselt võimalik oli ning et see inimestele ka huvi pakub.

Esikteos räägib Sinu lapsepõlve-meenutustest seoses Hiiumaaga. Kas raamat on tegelikkus, või on oma koht ka väljamõeldisel ja fantaasial?

Kõik raamatus "Suvi saarel" kirjas olevad lood põhinevad tõesti-sündinud lugudel, kuid olen mõnuga ja hiidlaslikult neid mälestusi interpreteerinud. Kõik kirjeldused on aga tõetruud ning paljud Hiiumaa inimesed tunnevad kindlasti ka paigad ära.

Kas mõtted ja tegelikkus seoses raamatu välja andmisega olid väga erinevad?

Minu meelest mitte – eks väljaandmise protsess polnud ju enam kui puhtalt oma mõtete realiseerimine. Küll aga tundus selle protsessi sees olles, et raamatu kirjutamine oli kõige lihtsam osa – illustatsioonide joonistamine ja küljendamine tundusid kõrvalt vaadates palju suurema tööna kui lugude kirjapanek. Õnneks on raamat visuaalselt täpselt selline, millisena trükki saatsime. Võib-olla pelgasingi seda kõige enam, et trükikojas kaste avades ootab mind halb üllatus.

Sa oled kristlikust suguvõsast ja Sa meenutad oma lugudes ka oma vanaisa Udo Veevot ja tema halli Volkswageni bussi. Milline on Sinu jaoks mälupilt oma vanaisast ja mida ta tähendas Sinu jaoks?

Vanaisa oli kahtlemata üks tähtsamaid inimesi mu elus. Me

käisime perega tihti Hiiumaal vanaisal-vanaemal külas ja veetsime nendega palju aega. Vanaisal oli haruldane oskus olla korraga tõsine ja lõbus. Ta mõtles mulle ja õdedele palju toredaid tegevusi välja, ning kõigel oli suur õpetlik osa. Nii mäletan vanaisaga piiblitlugude lugemist ja nende kohta viktoriinidele vastamist, kodustes tingimustes helikassetidele lastelaulude sisselaulumist ja palju muud.

Raamatu peategelane Rebeka ei meenuta oma läbielamisi seoses koguduses käimisega. Millised on Sinu mälestused seoses pastori lapseks ja pastori lapselapseks olemisega? Meenuvad Sulle mõned eredamad lood või emotsioonid?

Raamatus on kirjeldatud eelkõige meie pere suvilat ning kuidas linnatüdruk Rebeka esimest korda saab terve suve maal veeta. Kõik, mis Hiiumaal oli, oli väga eriline. Pastori lapseks ja lapselapseks olemine oli minu jaoks aga kõige loomulikum asi maailmas. Väga palju eredaid mälestusi sellest ei olegi, küll aga mäletan, et mulle väga meeldis vanaisa-vanaemaga Hiiumaal kirikus käia, kuna seal lauldi nii palju. Mul oli laulikus oma lemmiklaul, mille numbrit igal võimalusel vahele püüdsin hõigata. Numbrit ma enam ei mäleta, kuid sõnad läksid umbes nii "Rõõmustagem, rõõmustagem, päike paistab ikkagi..."

Kuna Sa viibid artikli ilmunise ajal taas Eestist kaugel ja seda juhtub Sul keskmisest sagedamini, siis ei saa küsimata jätta ka seda, mis sunnib sind reisima? Kas kunagi võib näha ka raamatulettidel Susanna Veevo reisimuljeid?

Hetkel asun ma Maltal, tehes vabatahtlikku tööd kohaliku mehe juurviljaaias, mis asub täiesti mere ääres, paarikümne meetri kõrguse kaljuseina peal. Meri selle all on türkiissinine. Hiljuti hääletasin Saksamaal mehhiklanna auto peale, kes inglise keelt ei osanud ega teadnud täpselt, kas sõidab üldse mu sihtmärgi suunas. Nii viis ta mind hoopis Hollandisse. Seal uuesti hääletama hakates peatus üks kohalik naine ja pakkus enda juures öömaja. Kord, kui Serbias külateel jalutasin, kutsus üks mööduja mind enda juurde kohvi jooma. Nad elasid terve perega ühes toas, kuid ikka oli neil piisavalt, et külalisele kohvi ja hommikusööki pakkuda. Sellised lood panevadki mind reisima – inimesed on head üle maailma ning väärtuslikke kogemusi võib saada igalt poolt. Mina lihtsalt üritan neid kogemusi kinni püüda. Nendest lugudest otseselt raamatut kirjutada plaanis ei ole, aga kunagi ei või teada.

1992. aasta jaanuar oli minu elus väga oluline. See oli aeg, kui kõik mu ümber kuulasid Sõnajalgade laule ja läksid kirikusse. Minu jaoks oli see ikka väga tobe. Miks minna kirikusse lihtsalt sellepärast, et see oli enne keelatud? Minu jaoks olid usklikud veidrikud. Mäletasin, et mu tädi keelas mul meie naabriga rääkida, sest ta pidavat põlvili palvetama. Tegelikult ei tundnud ma mitte ühtegi kristlast, kuni meie kursusel üks tüdruk muutus täielikult. Arglikust ja tagasihoidlikust neiust sai julge ja väga innukas inimene. Ta silmades oli sära, mis pani mind igatsema seda, mis tal on. Kui ta rääkis Jeesusest, siis ma sättisin ennast ohutusse kaugusesse, kus ma võisin kuulda, mida ta räägib, aga nii, et ta aru ei saaks. Ühel päeval tuli ta ühiselamus minu tuppa soola laenama ja ma ei mäleta, kas ma talle soola üldse andsingi. Ma ei mäleta ka seda, mis ta mulle täpselt rääkis, aga ta tõi mulle ühe väikese raamatu, mille lõpus oli palve. Kui ma palusin, et Jumal annaks andeks mu patud ja Jeesus tuleks elama mu südamesse, siis Jumal vastas mulle.

Sel hetkel sain ma aru, et kurat polegi sarvede ja sabaga tegelane, kes istub põrgukatla juures. Mõistsin, et tema peamine eesmärk on, et me ei usuks seda, mida Jumal ütleb. Ta tahab panna meid kahtlema ja ajab meid segadusse. Mõistsin, et Jeesus oli surnud minu eest, kandnud ära kõik minu patud ja Ta on surnust üles tõusnud! See oli nii võimas. Ma olin Jumala jaoks nii palju väärt, et ta andis minu eest kõige kallima – oma Poja. Ma olin nii õnnelik ja tahtsin seda rõõmu kõigiga jagada. Ma kuulutasin Jeesusest ja Jumala armastusest nii tuttavatele kui võõrastele ja ma polnud isegi Piiblit veel läbi lugenud. Minu tee koos Jumalaga algas ikka väga tuliselt.

Piiblikooli lõpus hoiatas pastor meid, et me küsiksime ikka Jumala käest, kuhu ta meid läkitab. „Kui Jumal tahab, et lähetsid Hiiumaale, siis ära põlga seda. Olgu sul alandlik süda, et lähetsid kohalikku kogudusse ja aitaksid teha seda, mida nemad teevad.“ Minu jaoks oli see nali. Kuid iga kord, kui hakkasin palvetama, et mis on Jumala plaan, siis tulid mulle meelde need sõnad. Ma ütlesin Jumalale, et kui see on päriselt Tema tahe, siis saatku mind. Ise mõtlesin, et ma usun seda ainult siis, kui kuulen taevast selget häält, mis mulle seda ütleb. Ma igatsesin võimsat kutsumist. Olin kindel, et kui ma ka lähen Hiiumaale, siis loon uue koguduse, kus kõik usuvad nii nagu on õige.

Kui ma oleksin sel ajal oma mõtteid sedasi sõnastanud, siis oleksin ma ka ise näinud uhkust enda sees, aga ma ei tahtnud seda endale tunnistada. Ma ütlesin, et iga asja jaoks on oma õige aeg ja küll Jumal valmistab mind selleks ette jne. Aga suurt kutset ei tulnud.

Väliselt oli minuga kõik korras. Ma käisin teenistustel, olin koguduse lasteaias tööl, lugesin Piiblit, palvetasin. Kuid rõõm mu südamest oli kadunud. Ma märkasin üha enam ja enam, et ma pidasin ennast kellestki paremaks, kuna ta luges nii vähe Piiblit või ei palvetanud regulaarselt. Kuni mõistsin, et ma tõstsin käsi Jumala ees, kuid seespidi polnud mu käed enam tõstetud.

Mu ellu kogunes järjest rohkem probleeme. Ma sain haiget ja ei suutnud andestada, ma ei tahtnud inimestega suhelda, sest keegi võis mulle jälle haiget teha. Hakkasin käima teistes kogudustes, otsima uusi inimesi, kellega koos olla, aga kõik kordus. Kui leidsingi kellegi, et rääkida oma muredest, siis alustasin kõige tühisematest, aga ei jõudnud kunagi juurteni. Kuni ma olin kõigest nii väsinud ja ütlesin, et nüüd küll aitab. Jätsin Jumala ja kogudused. Pidin väga palju vaeva nägema, et kõike unustada.

Mulle meenusid need sõnad alles nüüd, kui avastasin, et Jumal on mind ikkagi toonud Hiiumaale ja suunanud kohalikku kogudusse. Mul on suur au, et võin olla Hiiumaal ja mind on nii soojalt vastu võetud. Ma olen Jumalale nii tänulik, et võin öelda oma kaasteelistele öde või vend. Ma ei mõtle enam oma südames: „Mina olen Kristuse poole!“ Mind oli varem kogu aeg häirinud, et Paulus oma esimeses kirjas korintlastele ei lubanud olla isegi Jeesuse poolel. **„Ma räägin sellest, et igaüks teist ütleb: „Mina olen Pauluse poolel!“ või: „Mina olen Apollose poolel!“ või: „Mina olen Keefase poolel!“ või: „Mina olen Kristuse poolel!“ (1Kr 1:12)** Ma ei saanud aru, mis selles valesti on. Ma ei mõistnud, et pidasin olulisemaks olla kellegi poolel, kui üksmeelt koguduses. Ma ei mõistnud, kui oluline on austada teisi südamest, mitte silmakirjalikult, mitte kohusetundest. Kui kuulan nüüd inimest, kes räägib teisiti kui mina mõtlen, siis see ei häiri mind. Kui kuulan südamega, siis märkan, et ta räägib tegelikult täpselt sama, mida minagi usun. Sõnade valik ja tähtsuse järjekord võivad olla erinevad, aga armastus on sama. Lootus on sama.

MEIE USUME...

JEESUST, kes on meie Lunastaja

MEIE USUME tõelist ja õiget Jumalat, meie Issandat Jeesust Kristust, Tema neitsist sündimist, Tema tõelist ja täielikku inimloomust, Tema patuta elu, Tema autoriteetset õpetust, Tema asendus- ja lepitushoovrit valatud vere läbi, Tema ihu ülestõusmist, Tema ülesminemist Isa paremale käele, Tema taevast eestkostet ja Tema teist tulemist, mil Ta tuleb järele oma Kogudusele.

Õpetus ja usk Jeesusest on üheks selgemaks piiriks valeõpetuste ja kristliku õpetuse vahel. Kristluse sees võib olla erinevaid arusaamisi erinevatel teemadel, kuid ühtne arusaam ja usk Jeesuse isikust ühendab kõiki erinevaid kristlikke konfessioone. Usk, et Jeesus on Jumal, neitsist sündinud, meie pattude eest surnud ja kolmandal päeval üles tõusnud, on kristluses fundamentaalne. Kõiki, kes sellest kõrvale kalduvad, ei saa me nimetada kristlasteks.

Jh 5:12 Kellel on Poeg, sellel on elu; kellel ei ole Jumala Poega, sellel pole elu.

Liberaalsemad koolkonnad on hakanud esitama väiteid Jeesuse neitsist sündimise kaheldavuse kohta, tuues esile, et sõna „neitsi” võib tähendada algkeeles ka lihtsalt „tütarlast”. Selge on igal juhul see, et Jeesus ei saanud sündida mehe seemnest, vaid nagu Piibel ütleb, et „Püha Vaim tuli Maarja peale” ja viljastas ta. Ainult nii saame rääkida Jeesuse patutusest. Ta ei sündinud patuse loomusega ja ta ei teinud oma

elu ajal pattu.

Hb 4:15b ...kes on olnud kõigiti kiusatud nii nagu meie, ja siiski ilma patuta.

See, mida Jeesus õpetas ja kuulutas on kristlaste elu autoriteet ja eeskuju. See on kristliku kiriku õpetuse alus. Noored kannavad aeg-ajalt käepaelu, kus on neli tähte WWJD. Need tähed tulevad ingliskeelsest küsimusest: Mida teeks Jeesus? Meid ei tee kristlasteks see, et käime kirikus, vaid see, et me järgime Jeesust.

Jeesuse sünd oli oluline, Tema elu oli oluline, kuid kui poleks olnud Jeesuse lunastavat surma, siis oleks kõik eelnev olnud suhteliselt tähtsusetu. Meie usume, et Jeesuse surm ristil oli asendussurm iga inimese eest. Kui meie väärisime patukaristust, milleks on surm, siis Jeesus läks ristile ja maksis inimkonna patusüü oma Isa ees. Jeesus ostis inimestele, kes Temasse usuvad, ligipääsu Jumala trooni ette. Jeesuse surm murdis patu määravuse. Kuigi oleme pattu teinud, ei pea me surema, sest Jeesus suri meie eest. Kui me saame teadlikuks oma patutusest, kahetseme ning pöördume sellest, kustutab Jumal meie eksimused ja andestab meile.

1.Jh1:9 Kui me oma patud tunnistame, on tema ustav ja õige, nõnda et ta annab andeks meie patud ja puhastab meid kogu ülekohtust.

Me usume, et Jeesuse vermete läbi võime võtta vastu ihuliku tervenemise ning Jeesuse lunastustöö puudutab nii

meie vaimu, hinge kui ihu.

1.Pe 2:24 ta kandis ise meie patud oma ihus üles ristipuule, et meie, olles surnud pattudele, elaksime õigusele; tema vermete varal te olete saanud terveks.

Me usume Jeesuse ülestõusmisesse. Paulus kirjutab korintlastele: „**Aga kui Kristust ei ole üles äratatud, siis tähendab see, et ka meie jutlus on tühine ja tühine on ka teie usk.**” **1.Kr.15:14**

Nii nagu surm ei saanud määravaks Jeesuse elus, ei saa surm määravaks kristlaste elus. Patt ja surm on võidetud vaenlased.

Täna on Jeesus eestkostjana ja eestpalvetajana Isa paremal käel. Ta ei ole hukkamõistja vaid advokaat.

Rm 8:34 Kes võib meid hukka mõista? Kristus Jeesus on, kes suri ja, mis veel enam, kes üles äratati, kes on Jumala paremal käel ja palub meie eest.

Ja nagu Jeesus ise ütles, usume, et Ta tuleb peagi tagasi, et oma kogudus üles võtta. Millal see sünnib, seda ei tea keegi teine peale Isa. Kõik, kes vastupidist väidavad on valeprohvetid.

Ah 14:3 Ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen ma jälle tagasi ja võtan teid kaasa enese juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen mina.

HERKISE LUGU

Teeni Jumalat kõigega!

Pean ennast täiesti tavaliseks kristlasnooreks. Nagu 21-aastased ikka, õpitakse ülikoolis, käiakse tööl ja panustatakse kirikusse ja sõpradesse.

Olen sündinud kristlikus peres. Seega olen käinud lapsest peale pühapäevakoolis ja olen olnud kaasatud erinevatesse kirikuga seotud tegevustesse. Kui lõpetasin gümnaasiumi, juhtis Jumal mind aastaks Tšehhi, kus töötasin kohalikus kirikus kaasa Euroopa vabatahtlikuna. Tegelesin seal noorte ja lastega ning aitasin kaasa kõige vajalikuga. Tšehhis veedetud aega pean enda misjonitöö alguseks.

Tšehhist tagasi tulles pani Jumal mulle südamesse järgmise väljakutse. Seekord kutsus Ta mind Noorteühendusse Koma, et panustada Viljandi Baptistikogudusse ja aidata kaasa kristlike inglise keelsete laagrite korraldamisele ja läbiviimisele erinevates Eesti linnades. Koma (Kristuse oma) on kristlikke noori juhte varustav ja treeniv organisatsioon. mitmete toetajate abiga sain teenida Koma praktikandina 2015.a suvekuudel. See oli parim suvi, mida suudan oma elust meenutada.

Sügisest otsustasin minna õppima Tartu Kõrgemasse Usudeadlikku Seminari. Alguses tundus kõik väga põnev, kuid mõne aja pärast hakkasin kahtlema, kas see oli ikka Jumala tahe. Olles seal mõnda aega õppinud, olen aga aru saanud kust need kahtlevad mõtted tulid. Need ei olnud mitte ült, vaid rohkem minu inimlikkusest. Vaadates õppeaastale tagasi, märkan järjest enam keerulisi ja pea võimatuid olukordi, milleid Jumal minu jaoks on lahendanud. Kuigi esialgu oli see raske, näen nüüd KUS-is õppimises vaid suurt privileegi.

Ülikooli kõrvalt hakkasin tasapisi kaasa lööma EKNK Toompea koguduse noortetöös ning mõistsin aina enam, et see on paik, kus on minu osa panustada. Mind võeti kogukonda väga hästi vastu ja kaasati aktiivselt noortetöösse. Selle lühikese aja jooksul olen aidanud kaasa pühapäevastel jumalateenistustel ja noorteteenistustel ning

üritan luua kontakte noortega, et neid vajadusel vaimulikult aidata ja suunata. Palun Jumalalt andlikkust ning tarkust, et ma ei läheks uhkeks ja oleksin eeskujuks kõigile, kellega kokku puutun.

Kuigi suve lõpus kolisin vanaema juurde Tallinnasse oli mul siiski vaja regulaarset sissetulekut. Aasta alguses läksin talve hooajaks tööle Nõmme Lumeparki. Seal töötades palusin tihti oma palvetes Jumalalt töökohta, kus saaksin tegeleda veel enam noortega. Ja seda mitte ainult reedeti ja pühapäeviti. Isa, kes on taevas, kuulis mu palvet ja andis mulle töö, mida olen kaua aega igatsenud teha. Selleks on töötamine noorte vabaajakeskuses. Olen selle töö üle väga tänulik ja õnnelik.

Jumal on mind õnnistanud veel erinevate tegevustega, mida saan Tema kuningriigi heaks teha. Hetkel (aprilli lõpp) olen „Vali Vabadus tuuril”. Käime erinevates Eesti koolides ning pakume õpilastele loenguid teemadel: seks ja suhted, inimkaubandus ja prostitutsioon, sõltuvused ning minapilt. Tuur toimib alati koostöös kohaliku kogudusega. Õhtul annab Ameerika Ühendriikidest või Suurbritanniast tulnud kristlik ansambel õpilastele kontserti. Selle käigus anname Piibleid, tunnistame ja jagame muul viisil evangeeliumi. Minu ülesandeks on seekordsel tuuril rääkida läbi kohalike kogudustega, et uurida, kas kõik nende poolt toimib, ja viia läbi loenguid minapildi teemal. Kogemus, mida olen selle kaudu saanud, on väga eriline ja vajalik. Saan jagada evangeeliumi noortele, kes ei ole seda varem kuulnud ja näha, kuidas Jumal kasutab seda tuuri selleks, et tema nimi saaks tuntuks igas linnas.

Kõik minu elus on vaikselt paika loksumas. Mul on olemas töö, kool, mingil määral ka oma kodu, kogudus, sõbrad kellega aega veeta ja põnevad väljakutsed.

Rääkides väljakutsetest, siis kõik need ei olegi nii lihtsad. Nimelt kutsus MTÜ Noorteühendus Koma mind taas

suvepraktikandiks. Ütlesin neile alguses kiiresti eitava vastuse, kuna mu elu oli küllaltki mugavaks muutunud ja ma olin just jõudnud kohta, kus ma olin leidnud teatud stabiilsuse ja kindlustunde. Veidi hiljem tuli uus kutse ja pakkumine, mille otsustasin siiski vastu võtta. See oli minu jaoks väga raske otsus. Pean taas ära ütleva oma praegusest tööst, mis mulle väga meeldib ja sellelgi aastal pean koguma teatud summa toetusraha, mis kataks kogu mu suve kulutused, et panustada kohalikku kogudusse Toompeal ning teha kristlikke inglise keelseid laagreid. Kuigi see tundub väga suur väljakutse, olen ma valmis seda tegema.

*Olen justkui paadiga merel kus on kuiv ja soe,
siis aga kutsutakse mind saarele
mis on kaugemal.*

*Sinna saamiseks tuleb hüpata
paadist välja ja ujuda.
Üksi ma seda ei suuda.*

*Küll aga koos Jumalaga ei ole see mingi probleem.
Olen valmis võtma päästevesti, mis kannab nime Jeesus,
et hüpata ja ujuda sinna kaugemale saarele.*

Mul on teadmine, et kui hüppan sinna „vette”, loobudes sellest heast ja paremast, siis tulemus on senisest omakorda veel parem ja kindlam tulevik koos Jumalaga. Mul on õrnad aimdused ka sellest, mis minu elus tuleb pärast suve, kuid kuna see ei ole veel täiesti kindel, siis jätan sellest esialgu ainult väikse vihje: „**Teeni Jumalat kõigea!**”

Olen ülimalt tänulik igaühele, kes on mind toetanud ja palves hoidnud. Tunnen, kuidas need palved on mind erilisel viisil kandnud. Kui kellelgi on võimalust ja südames olla minu partner ja toetaja, võite seda teha läbi Koma konto:

Saaja: MTÜ Noorteühendus Koma
Konto: EE06220022102793448
Selgitus: Herkis Roosimaa toetuseks

või kandes toetuse otse minu pangakontole:

Saaja: Herkis Roosimaa
Konto: EE412200221027078221
Selgitus: toetuseks

UUDISED

Eesti Evangeeliumi Kristlaste ja Baptistide Koguduste Liit valis uued juhid

22.-23. aprillil kogunes Tartu Kolgata Baptistikoguduse ruumidesse 163 delegaati 71 kogudusest, et osaleda EKBK Liidu aastakonverentsil „Tunnistame Püha Vaimu väes”. Muuhulgas toimus liidu uute juhtide valimine. Senine juht, Meego Remmel teenis liitu 8 aastat. Uueks presidendiks valiti endine Kärkla Baptistikoguduse pastor, senine liidu peasekretär **Erki Tamm**. Asepresidendiks valiti Rakvere Karmeli koguduse pastor **Gunnar Kotiesen**. Vanematekogusse valiti teiste hulgas ka Kärkla Baptistikoguduse pragune pastor **Tarmo Kähr**.

Misjonikursus "Aeg minna!"

Kadri ja Arvis Vaher asusid kuuks ajaks õppima Lõuna-Hispaaniasse. Nad osalevad **MTÜ Kristlik Misjon Harvest 21** misjonikursusel "Tiempo de ir" (Aeg minna), mis toimub Tahal'i Misjonimajas Almeria provintsis. Kursusel õpetavad **Johannes ja Milla Kudrin** (Eesti), evangelistid **Michael Lusk** (USA) ja **Ingemar Lilja** (Rootsi), **German ja Julia Andrejev** (Eesti) ning **Sergei Linnik** (Venemaa)

Hoiame Kadri ja Arvist juuni kuu alguseni erilisel palvekätel ja palume, et nad naaseksid misjonitulega, mis sütitab tervet kogudust.

Leivakirik jätkab ja kasvab

Urmas Elmi ja EKNK Lihula kogudus alustasid märtsi kuus Käinas leivakirikuga, kus pakutakse inimestele leiba nii vaimule kui ihule. Kolmel korral on kogunenud kümneid inimesi, kes on väljendanud oma tänu ja soovi alustada ka pühapäevaste teenistustega. Päästmisele tulevad inimesed suunatakse Elmide kodus koos käivasse palvegruppi. Palume, et Jumal võiks leivakiriku tööd kasvatada ja õnnistada ning Jumala töö Käinas võiks laieneda. Järgmine leivakirik toimub 21. mail.

Kõrgem Usuteaduslik Seminar plaanib rajada Hiiumaale oma õppekoha

17. aprillil külastas Hiiumaad KUS-i rektor **Einike Pilli**. Meeskonatöö koolitusel tutvustas Pilli Tartus asuva kõrgkooli plaane, rajada Hiiumaale KUS-i õppekoht, et hiidlased ei peaks õppimiseks alati Tartusse sõitma

Suur osa õppetööst toimuks individuaalselt, üle interneti ja ka üle telesilla. Osad loengud plaanitakse edastada otseülekannetena. Selleks vajalik tehnika on juba soetatud. Kohaliku õppekoha juhiks ja kordinaatoriks saab Palade priikoguduse pastor **Enn Veevo**. Kui huvilisi on piisavalt, moodustatakse õppijatest Hiiumaa õppegrupp. Õppima asumise soovist saab kirjalikult teada anda kuni **28. juunini**. Vaata lähemalt www.kus.tartu.ee.

Kogudusse õnnistamine

17. aprillil õnnistati Hiiumaa Kristliku Misjonikoguduse liikmeks **Aet Sõmer**.

KIRGLIKKUS

Iga juhi unistus on näha organisatsiooniga seotud inimeste motiveeritust ja kirge. See kehtib ka koguduse kohta.

Kirglik kogudus on paik, kus inimesed õhutatakse üles, külmad soojendatakse üles, unised äratatakse üles, valelikud inimesed antakse üles, südame maapind haritakse üles, peidetud annid leitakse üles, leiged kuumutatakse üles, surnud luud raputatakse üles, langenud ja kirikupingi nühkijad tõstetakse üles, lagunenu varemehitatakse üles ning üheskoos vaadatakse üles. Iga taim vajab kasvamiseks õiget temperatuuri, vajalikke toitaineid, piisavalt valgust ja niiskust. Kirglikkus ja pühendumus on temperatuur, mis laseb kogudusel kasvada ja areneda.

Tegelikkuses ei ole kirglikkus ja pühendumus kogudusele sugugi iseenesestmõistetavad. Sageli tunnevad pastoriid, et nende kogudus koosneb kõige vähem motiveeritumatest ja isepäisematest kristlastest. Kõigil on koguduse asemel sada muud eesmärki, prioriteeti ja huvi. Koguduse ettevõtmistest võetakse osa siis, kui meeldib ja kui parasjagu muud teha pole. Kuid just kirglikkus oma koguduse, koguduse teenistuste ja koguduse missiooni, visiooni ning strateegia suhtes on olulised komponendid koguduse terveks kasvuks.

Missioon = See, mida meid on kutsutud tegema (Juhtima inimesi kasvavasse osadusse Kristusega).

Visioon = Miks meid on selleks kutsutud (Et luua kogudus, millega puudutada ja muuta kogukonda).

Strateegia = Kuidas me seda ellu viime (Milliseid samme astume, et inimesi juhatada lähemasse osadusse Kristusega).

Me kõik oleme kuulnud väljendeid nagu tavakristlane ja tavaline pühapäevane teenistus. Need on väljendid ja mõtteviisid, mis ei tohiks iseloomustada kogudust. Koguduse kasvu ja tervise üks indikaatoreid on see, kui inimesed mõistavad, et kogudus on üks erilisemaid ja võimsamaid asju maailmas ning koguduse jumalateenistused on kõige inspireerivamad ja põnevamad hetked terves nädalas. Selleks on vaja vaeva näha nii koguduse juhtkonnal, kui inimesel, kes pühapäeval koguduse uksest sisse astub. Pühapäevane teenistus peab

saama ühiseks ettevõtmiseks, mitte pastori sooloojooksuks, mis vahel tuleb välja ja vahel ei tule. See on midagi, mida me „teeme“ koos Jumalale ja inimestele. Kasvava koguduse kultuuris peab saama muudetud tarbijalik mõtteviis ja see peab saama asendatud n-ö „omaniku“ mõtteviisiga. Just vastutuse koha pealt. Kogudus – see on minu vastutus. Pühapäevane teenistus – see on minu vastutus. Iga koguduseliige peab saama haaratud otseste tegevuste või mõtteviisi muutuse kaudu koguduse ehitamisse, mille üheks väljundiks on koguduse teenistused.

Alati on koguduses inimesi, kes meile ei meeldi (ka pastoreid). Alati on asju, mida tehakse nii, nagu meile ei meeldi. Alati on midagi, mida saaks paremini teha. Meie valik on, kas muutume vigadeotsijatest kibedateks urgitsejateks, kelle hädades on süüdi alati keegi teine või otsustame olla kirglikud koguduse suhtes, sest see on Jumala kogudus ja Jumal on meie suhtes rohkem kui kirglik. See nõuab Jumalale alistumist.

Parim, mida Sa koguduses teha saad, ei ole mitte püüd muuta kõik enda arusaamistele sobivaks, vaid teenimine, pühendumine ja armastamine. Teel olles me kõik muutume, kuid samal ajal jõuame koos lähemale eesmärgile. Ennast parklasse parkides võime nutta selle üle, kui vales kohas me oleme, kuid mitte midagi ei muutu.

Kui Sul on raske armastada oma kogudust, hakka selle pärast palvetama. Hakka palvetama inimeste pärast, keda Sul on raske armastada. Hakka teenima neid. Hakka panustama väikeste asjadega koguduses. Kui Sind ei märgata, mine ise ja küsi, kas ma võin sedavõi teist teha?

Inimesed meie ümber vajavad tervet, kasvavat ja atraktiivset kogudust, mida iseloomustab vaimustus ja armastus Jumala ja üksteise vastu.

Christian A Shwartz leiab oma uurimuses "Koguduse loomulik kasv", et koguduse kasvu peamine kvaliteedinäitaja ei ole "õige õpetus" vaid hoopis innukus. Loomulikult annab olla innukas ka vales, kuid ta leiab, et võime olla äärmuslikult ortodokssed, kuid me ei näe kasvamist, kui me ei ole oma usus ja teenimistöös kirglikud, inspireeritud ja pühendunud.

RISTSÕNA

(HIIUMAA KOGUDUSED ja PASTORID)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
1																	
2																	
3																	
4																	
5																	
6																	
7																	
8																	
9																	
10																	
11																	
12																	
13																	
14																	
15																	
16																	
17																	
18																	
19																	

PAREMALE:

1.Kõrgessaare ... kogudus **2.** Palvela, kus alustas kogudus tegevust 1947 / Kõige idapoolsem Hiiumaa kogudus / Lennuk **3.** Liiter / ... vein ja ... lähker ei sobi kokku / Perekonnanimi, mida on kandnud kõige enam pastoreid Hiiumaal / Põhi **4.** Alumiinium / Linn, mida vallutades langes taevast lipp, mis sai Taani lipuks / Jook + see **5.** Saar, kuhu sattus ka Paulus / Savist puhkpill / 3x täht **6.** Koer lapse keeles / See on nii / Kontrollpunkt / Elektri- toodete firma Kärklas + umbes **7.** Pealuu (mille?) / Parem jalg / ... seadus (kristlastele sobimatu) **8.** Ohuseire seadeldis / Hoovis looklev rada / Üles (ingl.k.) / Liiter **9.** Ehk / Poliitik (initsiaal + perek. (tagurpidi)) / Vokaal / Sulghäälik + Autospordi võistlus **10.** Ameerika põlisrahva kehaosa / kauamängiv / ... Laats + Eesti keel **11.** Gramm + neli erinevat täishäälikut / Tugev mees Piiblis / Sipelgas (ingl.k) Naisenimi + eesti keel **12.** Naise nimi (tagurpidi)

+ Round Table / P.... (Siimona töövahend) + Millimallikas (tagurpidi) **13.** Siht-asutus / Palvemaja Pühalepa vallas / Ehk / ... äsk (tüütu putukas) **14.** Peatükk / Rõõmusõnumite **15.** Jeesus ütles, et Isa on ... / Sekemi lähedal asuv mägi / Uraan+Liiter **16.** Loogeline täht / ...meeter (tagurpidi) / Mahl / Seaduselaegas (ingl. k) + kahest kriipsust koosnev täht **17.** Naisenimi (tagurpidi) / ...püha (juutide suur püha) / Pädevus, kompetents **18.** Saaremaal asuv nelipühi kogudus / Belgia ülikoolilinn / Liikluseeskiri **19.** Kärkla Püha ... kirik

ALLA: **1.** Palvemaja Lõuna-Hiiumaal / Pihla külas asuv kirik / Koguduse karjane **2.** Ringhääling / Kogudus Hiiu Vallas / Kogudus Lõuna-Hiiumaal / ... Klas **3.** Veidi rumal / Kogudus praegusel Türgi territooriumil / ... Kareva **4.** Lõuna + Piiblitegelane (naine) / Linn Hea Sadama lähedal (Pauluse teekonnal Rooma) / Peetrus oli katusel otsekui ... ära **5.** Rütm+Väävel+Usuisa / ... Jaakobi kirik (Põhja-Eestis) **6.** Vokaal / Vana leping / Rand Eestis / Kuld / Pastor Hiiumaal (tagurpidi ja ä=a) + Fosfor / Sidesõna (tagurpidi) **7.** Rahusoov / Hakkan pihta / Paik lõõgastumiseks **8.** KUS-i rektor (eesnimega) / Gunnar Grapsi grupp / Argoon + jott **9.** Supilusikas + Peeteli tütarlinn (Nehemja raamatus) / Planeet + ehk + lapsevanem + kaks vokaali **10.** Ülesanne / Number / Linn, kus asub Oral Roberts'i Ülikool + Haamani naine (Estri raamatus) / Vesinik **11.** Lämmastik + Eesti Vabariik / Tõeline paast on "teha lahti ... rihmad" / Mis ahvatles juute kõrberännakul? **12.** Detsi + Enos oli Aadama lapselaps ja ... / Sikksakk täht + ...kord / Eesti naine **13.** Teatud kinnitusvahendit (tagurpidi) / Hapnik / Rahvalaul / Vokaal / Hüüatus / Niru ehtis **14.** Meeter + naisenimi / Aias tegutsev roomaja (tagurpidi) + umbes + Asula Hiiumaal, kus asub Immaanueli kogudus? **15.** Kriips / Eesti laulja (eesnimega) / Vokaal / Raamatukogu / Väävel **16.** Sina / Önnemäng (tagurpidi) / Las (ingl. k.) + Amet (tagurpidi) **17.** Hiiumaa hõivatuid pastor (eesnimega) / Kogudus Käina vallas

Maakondlik palvapäev 15. mail

Maakondlik palvapäev 2016 "Aeg palvetada" kogunetakse ühiseks palveks 15. mail kell 17 Kärkla Kristliku Osaduse kogudusse.

Eesti Evangeelne Allianss kutsub 15. mail üle Eesti kogunema maakondlikeks palvepäevadeks. Eestpalvetesse võetakse kohalikud juhid, koolivõrk, ettevõtjad, haiglad, hooldekodud, kohalikud kogudused ja misjonitöö. Palvetatakse ka 28. mail toimuva ülemaailmse Evangeeliumi Kuulutamise Päeva eest. Hiiumaal

"Issand Jeesus, anna hingedekahjuvalu ja eestpalvevaimu igale kristlasele ning tarkust ja sõnakuulelikkust olla Sinu tunnistaja oma kodus, koolis, tööl, kõikjal! Issand Jeesus, siin me oleme, läkita meid, kasuta meid Püha Vaimu väes! Jeesuse nimel."

Maikuu jumalateenistused:

- 1.05 - Tänujumalateenistus leivamurdmisega
- 8.05 - Jutlustab Timo Lige / Ülistus Johanna Veevo
- 15.05 - Jutlustab Timo Lige
- 22.05 - Teenistust juhatab Madis Roosimaa
- 29.05 - Jutlustab Timo Lige

Avatud Piiblikursus:

- 5.05 - Öndsam on anda kui saada
- 12.05 - Vananemine ja sisemine uuenemine (Tarmo Kähr)
- 19.05 - Kuidas vabaneda sidumistest ja sõltuvustest (Mart Metsala)
- 26.05 - Kursuse lõpetamine

Kuu kirjakohtad:

Jumala väelikus

1. nädal (1.05-7.05)

Ps 62:11-13 / 1.Kr 6:14 / Mt 19:26

2. nädal (8.05-14.05)

li 26 / 2.Kor 13:3-4 / Ef 1:15-23

3. nädal (15.05-21.05)

Jr 10: 10-16 / Lk 11:20-22 / 2.Kr 6:3-10

4. nädal (22.05-28.05)

Ps 136 / Ef 6: 10-18 / 1.Aj 29:10-12

Küsimus pole inimese erilisuses, vaid Jumala suuruses.
Jumal lõi väikese inimese ja suure universumi,
et rääkida midagi iseendast.

(J. Piper)

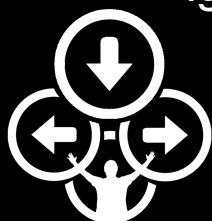

Maikuu sünnipäevalapsed:

5.05 - Emma Kaups 26.05 - Mirjam Lige

Misjonikoguduse jumalateenistused

igal pühapäeval kell 14 Kärkla kooli muusikaklassis.

Hiiumaa Kristlik
Misjonikogudus

e-mail: timo@misjonikogudus.com

Kontonumber:

SEB pank - EE151010220248993228